

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Kristeligt Folkepartis Socialpolitik : Arbejdsprogram nr. 20

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1989

Emne:Partiprogram, partiprogrammer. program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Kommentar: Vedtaget af Kristeligt Folkepartis hovedbestyrelse 16. september 1989

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

kr: 1989

Kristeligt Folkepartis
**Social-
politik**

**Arbejds-
program**

nr. 20

Menneskets værdi
Menneskets trivsel
Tilskud- hvordan?
Forebyggelse af krisituationer
Familien
a. Børns behov
b. Pasning af syge børn
c. Pasningstilbud
d. Handicappede børn
e. Skolepasningsordninger
f. Børns anbringelse uden
for hjemmet
g. SSP-samarbejdet
Forebyggelse af abort
Fritidspolitik som forebyggende
socialpolitik
Folkepension, plejecentre og
ældres boligforhold
Førtidspension
Handicappede
Sikring ved arbejdsskader og er-
hvervs sygdomme
Alkohol - forebyggelse af mis-
brug
Ankøsystemet
Målet

Vedtaget af
Kristeligt Folkepartis
hovedbestyrelse
16. september 1989

Lovgivningen skal respektere den enkeltes
menneskeværd og selvbestemmelsesret, og
den skal sikre borgerne støtte og social tryk-
hed i krisituationer, og når livsvilkårene
iøvrigt taler derfor.

Menneskets værdi

Grundlaget for kristeligt Folkepartis socialpolitik er det kristne menneskesyn og næstekærlighedsbudet. Lovgivningen skal respektere den enkeltes menneskeværd og selvbestemmelsesret, og den skal sikre borgerne støtte og social tryghed i krisituationer, og når livsvilkårene iøvrigt taler derfor.

Opdragelse, erfaring og tradition kan være vidt forskellige fra menneske til menneske. Men alle mennesker har ret til at være i samfundet og til at blive værdsat på lige fod.

Menneskets trivsel

Det er vigtigt for det enkelte menneske at have indflydelse på sin egen tilværelse. Derfor bør rammerne i det sociale system være så smidige som muligt. Det er vigtigt, at mod og fantasi til utraditionelle løsninger ikke hindres. Alle instanser må være indstillet på at lytte til den enkelte, både når midlerne skal bevilges, og når lovgivningen skal forvaltes. En løsning formuleret af den pågældende selv er ofte den bedste - og i det lange løb ikke nødvendigvis den dyreste.

Både som enkeltpersoner og som fællesskab - samfund - har vi en forpligtelse til at hjælpe hinanden.

Den almindelige sociale sikring bør forblive hos det offentlige, dog således at private organisationer inddrages bedre i den samlede sociale indsats.

Det private islet skal sammen med det offentlige være med til at udbygge et netværk omkring socialt truede personer eller grupper. Gennem besøgstjeneste, rådgivning, væresteder, menneskelig forståelse og omsorg m.v. kan de psykiske ressourcer hos mennesker, der er i krise, styrkes, så de kan få livsmod og selvtillid tilbage. Derved opnås den bedste baggrund for at blive eller forblive selvhjulpne.

Gennem besøgstjeneste, rådgivning, væresteder, menneskelig forståelse og omsorg m.v. kan de psykiske ressourcer hos mennesker, der er i krise, styrkes.

Tilskud - hvordan?

De sociale ydelser bør bestå af:

1. generelle ydelser, som gives til alle inden for bestemte befolkningsgrupper, f.eks. børnefamilieydelsen, SU og folkepension.

2. Specielle sociale ydelser, der gives efter behov, f.eks. svære handicap, der kræver megen pleje, en handicapvenlig bolig eller lignende.

Et af instrumenterne i det sociale system er en form for akut hjælp - for tiden kaldet kontanthjælp. For kontanthjælpsmodtagere er det af stor betydning, at de har ret til hjælp og pligt til en form for modydelse, f.eks. arbejde tilrettelagt af en erhvervsvejleder.

Problemerne kan være særdeles forskellige, hvorfor individuel hjælp i visse tilfælde er helt nødvendig. Men da det offentlige ikke råder over ubegrænsede ressourcer, må den supplerende hjælp - den specielle sociale ydelse - gives målrettet. En forenklet administration kan opnås ved at give de sociale ydelser til så mange som muligt efter faste retningslinier, så hjælpen for en stor dels vedkommende kan beregnes af modtageren selv. Det kan lade sig gøre, fordi det har vist sig, at en del mennesker har overskud og evne til at komme ud af en krise blot med en kortvarig økonomisk hjælp, der ikke fordrer hele deres privatøkonomi endevendt. De mere komplicerede sager kan derved få den nødvendige tid, hvilket er ønskeligt både af menneskelige og økonomiske grunde.

Økonomisk hjælp skal gives som hjælp til selvhjælp. Derfor skal der sættes på uddannelses- og arbejdstilbud - specielt for unge uden uddannelse, men også til andre, f.eks. flygtninge, hvor omskoling

eller revalidering er relevant. Dette bør ske med en acceptabel økonomisk baggrund i omskolings- eller uddannelsesperioden.

Alle beløb reguleres i takt med inflationen.

for at yde det optimale i forsøgsperioden.

Familien

a) Børns behov

Kernefamilien opfylder i sin struktur og funktion behovet for tryghed og mulighed for udvikling.

Både familien og samfundet vil i al almindelighed være tjent med, at små børn har så megen kontakt med forældrene som muligt. På den anden side vil socialt samvær med andre børn og voksne virke positivt og stimulerende på større børns udvikling.

b) Pasning af syge børn

For at tilgodesee barnets behov bør een af forældrene have mulighed for at passe barnet på dets 2 første sygedage. Mange har ret til betalt frihed gennem overenskomsterne, men specielt mennesker med de dårligste arbejdsvilkår og ansættelsesforhold, samt forældre i specielle mandefag, har ikke reelt denne mulighed. For at få fordelt byrderne på alle arbejdspladser - hvad enten de ansatte er mænd eller kvinder, højt eller lavtlønnede foreslås, at alle arbejdsgivere indbetaler et beløb pr. ansat til staten til dækning af de samlede udgifter i forbindelse med ordningen. De får så på den anden side refunderet udgifterne ved brug af ordningen.

c) Pasningstilbud

Ingen familie skal af økonomiske grunde være tvunget til at benytte heltids-pasning. Derfor skal adgang til arbejde på nedsat tid og flextid øges for både mænd og kvinder. Der skal være økonomisk ligestilling, hvad enten familien vælger offentlige pasningstilbud eller selv passer børnene. De offentlige pasningstilbud skal være så fleksible med hensyn til tidsrum, at de så vidt muligt imødekommer forældrenes behov. Der skal kun betales for den indskrevne pasningstid efter nærmere fastsatte tidsblokke.

Enlige forsørgere med barn/børn under 14 år skal have ret til nedsat arbejdstid - f.eks. 30 timer. For at alle enlige forsørgere kan have et reelt valg, skal der gives lønkom-

Økonomisk hjælp skal gives som hjælp til selvhjælp.

Forebyggelse af krisesituationer

I alle krisesituationer er det af stor betydning, at det enkelte menneske kan bevare sin selvagtelse, så det bedre kan klare sine egne problemer. Det offentlige må derfor yde økonomisk hjælp og tilbyde rådgivning og psykologisk bistand.

Forebyggende foranstaltninger, som nødvendigvis skal opprioriteres, er utraditionelle samarbejdsformer mellem kultur- og socialsektor og mellem offentlige og private foreninger og organisationer.

Der kan f.eks. lokalt skabes et tværfagligt samarbejde med sundhedsplejersker, pædagogisk-psykologisk konsulent, foreninger og ikke mindst områdets beboere.

Ved hjælp af utraditionelle åbnings-tider kan der så gives grobund for mange forskellige tilbud og aktiviteter, som kan medføre et større engagement i det nære miljø.

Den omstilling, som er nødvendig, kan opfattes som et truende krav eller en spændende udfordring i hverdagen. Udfaldet er helt afhængig af, om man i systemet kan skabe en atmosfære af tryk-hed i forandringen - i stedet for et tryk mod forandringen. Forsøgsordninger på det sociale område skal af den grund have tildelt ressourcer til et rimeligt tidsrum, så de involverede parter får mulighed

Ingen familie skal af økonomiske grunde være tvunget til at benytte heltids-pasning.

pensation til de lavtlønnede på baggrund af personens samlede indkomst.

Der skal arbejdes for ret til nedsat arbejdstid for alle småbørnsfamilier. Til de lavtlønnede gives kompensation fra det offentlige på basis af familiens samlede indkomst.

Ordinært og ekstra børnetilskud skal ikke kun ydes til enlige forsørgere, men til alle familier med en samlet indtægt under fripladsgrænsen. Dette sker under forudsætning af, at der ikke samtidig modtages hel eller delvis friplads inden for en pasningsordning. Dog undtages pladser, der er anvist af pædagogisk-soziale grunde.

d) handicappede børn

Forældre til fysisk eller psykisk handicappede børn må have specielle muligheder for at beholde børnene hjemme, hvis de ønsker det. Der skal være mulighed for døgnaflastning og fri transport til undervisning og beskæftigelse. Livsvigtig medicin til kronisk syge skal have fuldt tilskud. Det samme gælder for visse hjælpemidler og boligændringer.

Nødvendige merudgifter i forbin-

delse med børns handicap bør godtgøres fuldt ud. Der skal ikke være minimumsgrænser, idet et handicappet barn ofte fordrer mange ekstraudgifter, som hver for sig ikke er ret store. Der skal gives klare oplysninger om, hvilke sociale rettigheder de enkelte har i den aktuelle situation.

e) Skolepasningsordninger

De indhøstede erfaringer siden begyndelsen af 1970'erne begrundes i det væsentlige en videreførelse af ordningen, og derfor ønsker vi en lovgivning, så der sikres en god standard.

De fysiske rammer skal være egnede til formålet og skal så vidt muligt etableres i umiddelbar nærhed af skolen under trykke og inspirerende forhold, hvor nye idéer kan trives og udvikles.

Forældrebetalingen skal følge det antal timer, barnet er indskrevet.

Skolepasningsordningen skal ligesom alle andre børnefritidsordninger ideelt set høre under en børneforvaltning. Hvor en sådan ikke findes, er et samarbejde mellem kulturudvalget og socialudvalget om opgaven meget nødvendigt og værdifuldt.

f) Børns anbringelse uden for eget hjem

Familiens retssikkerhed i forbindelse med børns anbringelse uden for hjemmet er beskrevet i bistandsloven.

Der er regler for hjælpeforanstaltninger med forældres samtykke og regler for tvangsforanstaltninger uden samtykke.

Ved anbringelse med samtykke bør der være helt konkrete forkrav til forældrenes samtykke. Tvangsfjernelse bør kun anvendes ved grov forsømmelse og/eller vold. Barnets velfærd skal være truet.

Det er kommunernes sociale udvalg, der skal undersøge og oplyse i sager om tvangsmæssige foranstaltninger. Derfor bør afgørelserne lige uden for deres regi. Af hensyn til retssikkerheden bør afgørelserne træffes af et amtligt organ med særlig ekspertise.

Ophold på en døgninstitution kan i visse tilfælde være den eneste realistiske mulighed, men anbringelse i familiepleje er at foretrække, når det kan lade sig gøre. Plejeforældrenes forhold må undersøges grundigt. Det skal så vidt muligt sikres, at plejefamiliens in-

terne forhold og samliv er stabilt. Faglig viden alene gør ikke en plejefamilie egnet. Omsorg, engagement, indlevelse og kreativitet er også nødvendige.

Det er svært at erstatte de biologiske forældre, fordi barnet næppe vil nære de samme følelser for en plejefamilie eller en personalegruppe på en institution. Men det er af afgørende betydning, at der skabes faste rammer omkring barnets hverdag. Kun derved kan det

opleve den tryghed og stabilitet i tilværelsen, som gør det muligt at udvikle sig til et harmonisk menneske.

Når et barn anbringes uden for hjemmet, må der arbejdes for det bedst mulige forhold til de biologiske forældre og nærmeste familie. Sigtet må være, at barnet igen skal hjem til sine forældre, hvis det ikke strider mod, hvad der er bedst for barnet.

De ressourcer, børns ophold

uden for hjemmet kræver, kan i visse tilfælde med fordel bruges på et tidligere tidspunkt i form af støtte og rådgivning til familien.

g) SSP-samarbejdet

Det forebyggende samarbejde mellem skole, socialforvaltning og politi (detså kaldte SSP-arbejde) har vist så gode resultater, at det bør styrkes og udvides.

Forebyggelse af abort

Kristeligt Folkepartis mål er, at loven om fri abort ændres i overensstemmelse med FN's menneskerettighedserklæring. Enhver har ret til liv, frihed og personlig sikkerhed.

Der er i høj grad behov for en forebyggende indsats i forbindelse med provokeret abort. Dette hører hjemme under såvel svangerskabslovgivningen som det sociale område.

Bistandsloven påbyder det sociale udvalg at tilbyde både enlige og familier vejledning og rådgivning. Og det sociale udvalg er forpligtet til ved opsøgende arbejde at rette sådanne tilbud til enhver, der må antages at trænge til det.

Sådan opsøgende virksomhed over for gravide, der overvejer provokeret abort, er ifølge sagens natur ikke mulig. Den gravide retter selv henvendelse til sin læge. En så alvorlig beslutning som det er at få foretaget provokeret abort, nødvendiggør en grundig information. For at denne kan blive så fyldestgørende som muligt, skal den abortsøgende tale med en læge og en socialrådgiver. Faderen skal så vidt muligt deltage i rådgivningen.

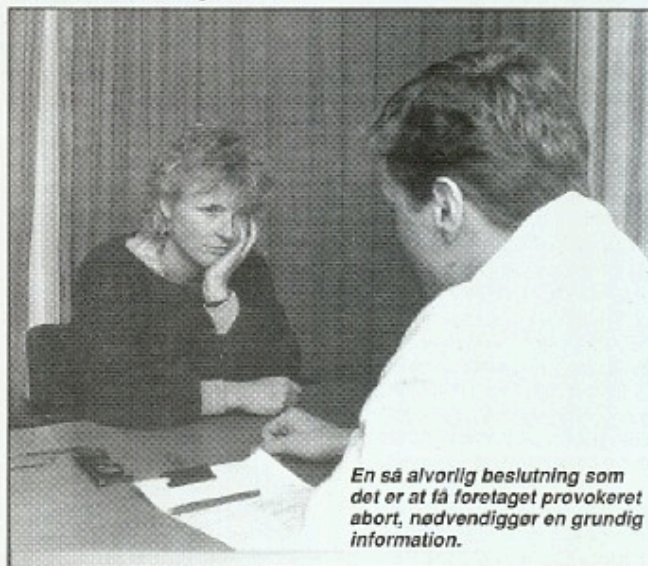
Der skal ydes praktisk såvel som økonomisk støtte til dem, der ikke kan klare sine forpligtelser på grund af svangerskab. Det må sikres, at kvinden kan beholde sin stilling under og efter graviditeten. Og det er vigtigt, at der kan tilbydes pasning af barnet.

Til alle studerende og til unge, som ikke har haft arbejde, gives

fra 12. svangerskabsuge en økonomisk støtte svarende til kontanthjælp for personer over 23 år. Til moderen udbetales sygedagpenge i barselsperioden med maksimale dagpenge som grundlag. Forældrene skal kunne dele barselsorloven efter de almindelige regler. Hvis den studerende moder har mødepligt ved studiet, skal faderen kunne overtage barselsor-

lovsperioden efter de 4 uger, moderen har orlov.

For studerende må der ikke foretages afkortelse i uddannelsesstøtten, men den må helt erstattes af dagpenge. Den unge, som ikke har haft arbejde, bør i stedet for bistandshjælp efter barselsperioden udløb tilbydes uddannelse eller omskoling.

En så alvorlig beslutning som det er at få foretaget provokeret abort, nødvendiggør en grundig information.

Fritidspolitik som forebyggende socialpolitik

I en periode med stor arbejdsløshed og i takt med den større fritid, som ny teknologi vil åbne for, ligger der store udfordringer i at skabe rammerne for udnyttelse af fri-

tiden. Men også i en tid med fuld beskæftigelse må der sikres en sund balance mellem arbejde og fritid.

En aktiv fritidspolitik er forebyg-

gende socialpolitik i bred forstand. Det er der for vigtigt med mange og varierede muligheder for beskæftigelse i fritiden. Samfundet bør stille lokaler og ressourcer til

rådighed for foreninger og andre, som på frivillig basis sætter fritidsaktiviteter i gang. Derved styrkes det nærdemokrati og fællesskab, der er så vigtigt som forebyggen-

de faktor i socialpolitikken. Der skal lægges stor vægt på fritidstilbud, som naturligt inddrager både den yngre og den ældre generation i fælles aktiviteter.

Folkepension, plejecentre og ældres boligforhold

Folkepensionen bør have en sådan størrelse, at det er muligt at leve af den på en rimelig måde. Enlige pensionister skal efter ansøgning kunne tildeles en forhøjet pension samt et forhøjet pensionsfradrag. Hjemmesygepleje og fysiurgisk behandling skal være gratis, og døgnpleje skal være en generel ordning, mens betaling for andre serviceydelser må ligge på et passende lavt niveau i forhold til folkepensionen.

Det er vigtigt, at pensionisterne ikke kommer til at leve i en ghetto. De skal have lige så gode muligheder for boligvalg som den øvrige del af befolkningen. Mange ønsker naturligvis at forblive i deres hidtidige bolig. Der skal så gives hjælp til ændring af boligens indretning, hvor det findes nødvendigt.

De mennesker, som har brug for at bo i fællesskab med andre, skal have mulighed for dette i plejecentre. Disse indrettes som lejligheder både for handicappede og ikke-handicappede ældre, der blot føler en trykthed ved at bo i et sådant fællesskab.

Centrene skal samtidig være åbne for den del af befolkningen, der har behov og interesse for at deltage i centrets aktiviteter. Dette vil i høj grad kunne virke inspirerende og berigende for alle parter.

I centret skal der være beboerråd, som tager sig af forhold af betydning for dagligdagen.

Plejecentrene skal så vidt muligt placeres, hvor de ældre kan færdes i de samme miljøer, som er attraktive for den øvrige del af befolkningen. Derfor må også den kollektive trafik planlægges med hensyntagen til plejecentrets behov.

De nuværende plejehjem kan evt. ombygges, så de fremover kommer til at bestå af lejligheder i

forbindelse med et plejecenter, hvis det kan forenes med, at meget plejekrævende og terminalt syge kan få en intensiv og menneskelig pleje og omsorg.

Beboerne på plejehjem og plejecentre skal, hvis det ønskes, have rådighed over egne midler og have indflydelse på, hvilken pleje og hjælp der skal ydes.

Førtidspension

Målet med førtidspensionens grundlæggende ydelse er, at den skal gives som persontilskud. Personer, der modtager førtidspension, skal så vidt muligt kunne supplere denne med andre indtægter på samme præmisser som flertallet af befolkningen kan.

Personer med vedvarende fysiske og psykiske handicap skal have førtidspensionen afpasset efter invaliditetsniveauet. Kun hvis dette forandres væsentligt, skal førtidspensionen ændres. Ændring kommer derimod ikke på tale i forbindelse med anden ind-

I både plejehjem og plejecentre skal der være prøveboliger til rådighed. Beboerne har derved i en vis periode mulighed for at vende tilbage til eget hjem, hvis opholdet ikke går som forventet. Der bør ligeledes være aflastningsboliger, som giver familier til hjemmeboende ældre og handicappede mulighed for at blive aflastet

komst, uanset om det er arbejds- eller pensionsindtægter. Sådanne indtægter beskattes fuldt ud uden personfradrag.

For at fremme tildeling af revalidering frem for førtidspension skal den besluttende myndighed bære samme andel af udgifterne ved begge ydelser. Efter gældende regler betaler kommunen 50% af udgifterne ved revalidering, mens staten alene betaler førtidspensionen. En sådan fordeling frister let kommunerne til at vælge førtidspensionen, hvor revalidering er at foretrække.

Handicappede

Et handicappet menneske skal så vidt muligt kunne vælge en livsform på lige fod med ikke-handicappede.

Samfundet må stille ressourcer til rådighed, således at den handicappedes evner kan finde udfoldelse til glæde for den enkelte og til gavn for samfundet.

Det er vigtigt, at handicappede kan vælge bolig på lige fod med ikke-handicappede. Derfor skal pleje i eget hjem støttes, så vidt det er ønskeligt og muligt. Der skal altså ikke sættes alene på bofællesskaber, plejecentre og særlige boliger for handicappede.

Det offentlige bør skaffe boliger, som let kan tilpasses forskellige handicappedes behov for almindelig daglig livsudfoldelse. Vore bygninger og offentlige anlæg må i højere grad præges af, at mennesker har forskellige behov.

Personlig assistance, f.eks. sekretærhjælp til blinde og tolkebi-stand til døve, gives i forbindelse med uddannelse og ophører efter gældende regler, når uddannelsen er afsluttet. Men skal disse støtteforanstaltninger give fuldt udbytte, må de fortsætte gennem perioden med arbejdssøgning og

tilpasning i et givet arbejde.

Mange handicappede er fuldstændig afhængige af et motorkøretøj. Reglerne om støtte til køb af motorkøretøj må derfor udformes således, at den handicappede ikke bliver nødt til at skille sig af med dette hjælpemiddel af økonomiske grunde.

Handicapidrættens skal støtte, fordi den er med til at øge den enkeltes selvtillid og fremme sundhed, trivsel og virkelyst. Regler, som virker hindrende for handicappedes deltagelse i idræt, bør ændres, ligesom der i visse tilfælde

bør kunne gives positiv særbehandling.

Der skal således kunne dispenseres fra regler om deltager-antal i interessegrupper under fritidsloven. Ligeledes bør kravet om bopæl i den kommune, som tilbyder handicapidræt, kunne bortfalde gennem en refusionsordning de berørte kommuner imellem.

Der skal til alle voksne handicappede gives undervisningstilbud, der er afpassede efter den enkeltes behov.

Sikring ved arbejdsskader og erhvervssygdomme

Enhver arbejdsgiver har pligt til at forsikre de ansatte mod arbejdsskader og erhvervssygdomme, der opstår i forbindelse med arbejdet ved pågældende virksomhed.

Efter de gældende regler kan der opstå usikkerhed og store økonomiske problemer både før og efter tilkendelse af erstatning. De opstår, fordi afgørelsen ofte trækker ud, eller fordi erstatningen ned-sættes på en uhensigtsmæssig måde.

Afgørelser og ydelser skal derfor opdeles i en "foreløbig" og en "endelig" form efter følgende retningslinier:

Den foreløbige afgørelse falder efter nærmere angivne regler, når tilstanden synes at have stabiliseret sig.

Den endelige afgørelse falder, når situationen har været stabil i en periode af så lang varighed, at invaliditetgraden med rimelighed kan fastsættes.

Ydelser gives dels som foreløbig, dels som endelig erstatning. I den foreløbige fase gives ydelser til udgifter i forbindelse med sygdomsforløbet: sygebehandling, optræning, hjælpemidler o.l.

De skadelidte skal sikres erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, indtil den foreløbige afgørelse via Sikringsstyrelsen er truffet. Denne erstatning skal svare til vedkommende normal løn. En sådan sikring kan kædes sammen med en pligt for arbejdstager og ar-

bejdsgiver til, så vidt det er muligt, at opretholde arbejdssituationen. Det vil øge skadelidtes mulighed for genoptræning, så vedkommendes normalsituation hurtigst muligt kan genoprettes til gavn for begge parter.

Mén-erstatning skal fortsat være skattefri og uden fradrag af enhver art.

Erstatning ved død skal være afhængig af ægtefællens økonomiske forhold.

Grænsen for erstatning ved tab af erhvervssevne skal sættes ned til 5%. Og ydelserne skal gives som en procentdel af et maksimalt erstatningsbeløb til alle uanset tidligere indtægt. Ydelsen aldersgrædes.

Der skal i Sikringsstyrelsens oplysningsmateriale klart og tydeligt gøres opmærksom på, hvornår og hvordan den skadelidte selv kan anmelde en arbejdsskade.

Både af hensyn til den skadelidte og af hensyn til det forebyggende arbejde skal det sikres, at arbejdsskader og erhvervssygdomme anmeldes i højere grad. Arbejdsmedicin skal opprioriteres både i lægeuddannelsen og i amternes arbejdsmedicinske afdelinger og klinikker.

Oplysende og forebyggende foranstaltninger, som det for eksempel fremgår gennem arbejdstilsynets rådgivende arbejde, skal opprioriteres.

Alkohol-forebyggelse af misbrug

Da flere og flere børn i 11-12 års alderen begynder at drikke, skal skolerne give reel oplysning om alkohol og dens virkning. Dette bør ske fra 4. klassetrin og fortsætte skoleforløbet ud. Oplysningen kan bl.a. indgå i "samtidso-rientering".

Der bør lægges vægt på betydningen af, at der ikke findes alkohol på arbejdspladser - dels af hensyn til sikkerheden, dels for at undgå gruppepres.

Alkohol er en medvirkende årsag til mange færdselsulykker. Den nuværende promille-grænse på 0.8 skal derfor sænkes til 0.5.

Der skal indføres forbud mod salg af alkohol til unge under 18 år. Forbudet mod udskænkning af alkohol til unge under 18 år og til berusede personer skal håndhæves, og overskridelse bør medføre, at bevillingen til udskænkning inddrages midlertidigt eller varigt.

Behandling - ambulante eller på institution for den, som har et alkoholproblem, skal forbedres og udbygges.

Behandlingerne skal kunne omfatte hele familien, således at ægtefælle og børn kan være med på institutionen. Familien kan derved lære at håndtere problemerne - og dermed støtte den behandlede. Behandlingen drives ofte bedst af private organisationer, hvorfor det offentlige bør udvide støtte til sådanne.

Der må ikke bringes reklamer, som gør det smart og attraktivt at indtage alkohol. Reklamer må kun oplyse om varens salgsnavn og deklaration. Desuden skal det oplyses, at alkohol kan være sundhedsfarligt.

Ankesystemet

Åbenhed, tillid og hjælpsomhed bør være grundholdningen i et ankesystem, som netop skal varetage den enkelte brugers tarv.

Det er yderst vigtigt, at brugerne af det sociale ankesystem får en fyldig information dels om systemets opbygning og funktion, dels om de rettigheder og forhold, som kan hjælpe dem i tvivlsituationer og i forbindelse med et afslag.

Loven bør fortsat give mulighed for hjælp til udformning af skriftlige klager, og til at klageren eller en repræsentant for vedkommende kan belyse sagen ved personligt møde. Det er vigtigt, at denne hjælp gives at en uvildig person, der således ikke har været invol-

veret i sagen, da den gav anledning til afslag fra kommunen.

Der bør fortsat være mulighed for at klage telefonisk direkte til amtsankenævnet.

Det skal sikres, at afgørelserne træffes på grundlag af både en juridisk og en social vurdering. Derfor bør der knyttes personer med social erfaring og/eller psykologisk viden til både amtsankenævnet og Den sociale Ankestyrelse.

Meddelelse om afslag skal gives til klageren med en præcis begrundelse og i et sprog, alle forstår. Det skal samtidig oplyses, om sagen er afgjort i enighed.

Det skal i loven præciseres, at der ikke i amternes socialcentre må benyttes samme personalegruppe til sagsforberedelse for den enkelte borger som til rådgivning

for kommunerne i ankesager.

Mennesker kan formodentlig acceptere, at en ansøgning bliver afslået, hvis sagen fremstår som reelt ført inden for lovens rammer. De her skitserede ændringer vil styrke tilliden til ankesystemet og give større tryk for den enkelte borger.

Målet

Kun ved at respektere den enkelte borgers personlige identitet er det muligt at yde hjælp til selvhjælp.

Det er en fundamental ret at kunne tage ansvar for egne forhold. Derfor skal ethvert menneske have størst mulig indflydelse på sin egen tilværelse. Det er målet for Kristeligt Folkeparti i socialpolitikken.

Det er en fundamental ret at kunne tage ansvar for egne forhold. Derfor skal ethvert menneske have størst mulig indflydelse på sin egen tilværelse

Kristeligt Folkeparti

Landskontoret, Bernhard Bangs Alle 23 - 2000 Frederiksberg
Telefon 38 88 51 52

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk